

Jubileumsresa med ånglok mellan Nässjö och Oskarshamn

Resenären Kjell-Olof Bohlin sammanfattar sin upplevelse av jubileumsfirandet Nässjö – Oskarshamns Järnväg 150 år.

- I god tid hade jag startat från Vireda för att vara på plats vid perrongen i Nässjö för att titta närmare på det stora ångloket. Dagen innan avresan hade det givits klartext för transport med ånglok. Brandrisken gjorde att även ett större diesellok kopplades till tågsättet, för att inte ångloket skulle behöva jobba för högtryck.

På perrongen i Nässjö fanns en gitarrspelande trubadur, som framförde visor med järnvägsanknytning. Vykort med järnvägshistoria delades ut av tågvärdar och kommunstyrelsens ordförande Sara Lindberg berättade om järnvägens betydelse för Nässjö. "Det är nu 150 år sedan järnvägen mellan Nässjö och Oskarshamn kunde invigas." Arrangör för jubileumsfirandet var den ideella föreningen "Astrid Lindgrens Hembygd." Verksamhetsledaren

Caroline Wittrin hälsade passagerarna välkomna och meddelade att tio kommuner ingår i denna förening: Aneby, Eksjö, Hultsfred, Högsby, Kinda, Nässjö, Oskarshamn, Vetlanda, Vimmerby och Ydre. Genom sex av dessa kommuner passerar den aktuella järnvägssträckan.

En förnämlig skrift hade tagits fram inför jubileumsresan. Den bestod av 40 sidor och fanns på samtliga säten i vagnarna.

När ångloket tuffade igång var förväntan stor hos de över 200 passagerare. 148 km låg framför oss denna försommardag med högsommarvärme. Det var många kameror i luften vid avgången 09.05. 09.27 anlände vi till den vackra stationen i Eksjö och blev stående där i dryga halvtimmen.

Eksjö kommun hade ordnat med ett rejält program som innefattade musik av två olika blåsorkestrar, tal av en kommunföreträdare och en kraftig salut från "Smålands karoliner." Även husarerna med sina ståtliga hästar skulle naturligtvis finnas med i folkhavet.

Den behagliga ångloksröken letade sig in genom halvöppna fönster. Efter ett kort tekniskt stopp vid Hults station, förknippad med Albert Engström och hans far stinsen. Här var många vinkande ortsbor församlade.

Vi fick fortlöpande information genom tågvärdens högtalare. Från fönstret kunde vi betrakta Ingatorps vackra kyrktorn, innan det var dags för ett längre stopp i Mariannelund. "Välkomna till Emillandet" ropade en försäljare av muggar med Emil-motiv. Naturligtvis fanns "Mariannelunds karamellkokeri" bland övriga försäljare. Kön till denna begivenhet varade så länge tåget stod still.

Färden gick vidare genom de välkända orterna Lönneberga och Silverdalen. Enligt uppgift är just Silverdalen framröstad som Sveriges vackraste ortsnamn. Min bästa vän Lars-Olov Karlsson, nu bosatt i Göteborg, reste under tre år sträckan mellan Ingatorp och gymnasieorten Hultsfred.

Framme i Hultsfred mötte vi järnvägssträckan mellan Linköping och Kalmar. (Östra Centralbanan) Även vid ortens stationshus var det fest denna jubileumsdag. Det ståtliga stationshuset uppfördes 1902. Intill vårt spår kunde man uppleva körning med dressin.

Jämte föraren fanns tre sittplatser. Det var flera barnfamiljer som susade fram medan vårt tåg stod stilla. Under ett par mil följde järnvägen Emåns sträckning. När vi åkte genom Målilla gick tankarna hos flera passagerare till orten speedwaylag, som tillhör de skickligaste inom landet.

För många av oss blev besöket i Berga en höjdpunkt. Där hade ledaren för "Berga Blås" komponerat en särskild låt till tågets jubileumsfirande. Detta stycke framfördes med tonsäker skicklighet, liksom låtarna "Du ska inte tro det blir sommar" och Bellmansvisan "Vila vid denna källa." Under uppehållet i Berga, Högsby kommun, kunde man besöka ett av Sveriges vackraste stationshus. Ett levande stationshus med utställningar och flera affärsmässiga verksamheter.

-När vi något försenade nådde slutstationen Oskarshamn, styrde många av oss stegen mot stationens restaurang. Kön till maten var lång, men personalen dirigerade de hungriga med fast hand och vänligt leende. Den buffé som dukades upp var mycket riklig och tillverkad av skickliga kockar. Det timslånga uppehållet ville knappast räcka till på grund av mängden av mat och alltför få toaletter!

Om det stolta stationshuset finns följande uppgifter, citerade i jubileumsskriften: "Denna stenbyggnad uppfördes 1906 och lades vinkelrät mot spåren. Entrén mot hamnen och Gotlandsfärjan är mycket imponerande med två tornliknande utbuktningar, stentrappa, arkad med med murbåge och triangeltavlor."

När returreisan började var mättnaden lika påtaglig som högsommarvärmen i vagnarna.

Den bekväma vagnens säten var av högre standard än ventilationssystemet !

Även vid återresan stod folk efter spåret och vinkade livligt till ångloket och resenärerna.

"Hur ofta passerar ett ångloksdraget jubileumståg våra hus och samhällen?", kanske någon undrade.

När ånglokets trygga dunkande jobbade sig uppför backarna mellan Eksjö och Nässjö, kändes det som ljuv musik för en järnvägsgrabb.

Text skriven av

Kjell Olof Bohlin